

Salvátor

76

září 2024

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Lektorská služba

V dubnovém čísle farního občasníku jsem psal o službě. Bylo to v souvislosti s mnoha úkoly, které bylo potřeba nově rozdělit. S odstupem několika měsíců chci velice poděkovat všem, kdo různé služby zastávají, jak nováčkům, tak zkušeným. Myslím, že je starost o naše kostely a bohoslužby v mnoha dobrých rukách.

Dovolte mi zastavit se u služby ještě v dnešním úvodníku. Mám na mysli jednu konkrétní službu, bez které se neobejde žádná mše svatá. Bohoslužba slova totiž neprobíhá tak, že by si každý otevřel svou bibli a v předem stanoveném rozmezí ticha si přečetl příslušné úryvky. Ale je potřeba někoho, kdo bude biblický text předčítat; jedná se tedy o tzv. lektorskou službu.

Chci poděkovat všem, kdo se do této služby ochotně zapojují, a zároveň chci k ní pozvat i další. Někdo by se třeba rád zapojil, ale není si jistý, v kterou chvíli má přijít, kudy přesně má jít a kdy a čemu se uklonit; jiný by se rád připravil na čtení doma, ale neví, kde příslušné

čtení najde. A mohou být v této souvislosti ještě další otázky, které někomu brání v tom, aby se odhodlal ke čtení při mši svaté.

Proto jsem se rozhodl nabídnout setkání pro lektory, při kterém bychom se věnovali zejména bohoslužbě slova, Bibli i praktickému nácviku přímo v kostele; nebude chybět ani příležitost k otázkám, které vás k tomu napadají. Setkání je otevřené pro nové zájemce i stávající lektory.

Poznamenejte si tedy do kalendáře datum 6. října od 14 hodin na faře. Přihlášení je možné přes rezervační formulář na farních stránkách, případně po mši svaté v sakristii. Kdo máte jen

trochu zájem, přijďte. Lektorů jsou potřeba jak ve všední dny, tak o nedělích.

Ještě připomínám, že na stole uprostřed kostela Nanebevzetí Panny Marie je list papíru s rozpisem na nedělní čtení: je připravený na několik měsíců dopředu a poslední dobou bývá často nevyplněný. Až půjdete kolem, podívejte se, která neděle se vám hodí, a запиšte se. Děkuji.

otec Jan

Organizační sdělení

Vážení farníci,

je to už několik let, co naše biskupství založilo pro každou farnost a pro každého svého zaměstnance emailový účet na doméně @dihk.cz; v katalogu na stránkách biskupství tyto adresy najdete jako oficiální kontakty pro farnosti i osoby. Podoby adres, které se nás v naší farnosti týkají, jsou: rkf.chrudim@dihk.cz, slegr.jan@dihk.cz, pudilova.petra@dihk.cz.

Tyto adresy najdete také na našem farním webu.

Přijde mi, že používání oficiálních emailových účtů přináší řadu výhod. Jednou z nich je snadnější rozlišení rovin soukromé a pracovní, které bývá složitější, když nás práce baví. Další výhodou je snadná archivace odeslané a došlé emailové pošty; zejména tento

přínos jsem si uvědomil při letošních předávkách farností.

Protože Petra Pudilová pracuje ve farní kanceláři, zařídil jsem jí také přístup na účet rkf.chrudim@dihk.cz; v praxi to tedy znamená, že email poslaný na tuto adresu si bez dalšího přeposílání přečte jak Petra, tak já. A z té samé adresy můžeme odpovědět kdokoli z nás dvou. Většina farní korespondence nemá charakter důvěrných sdělení, která by byla určena výhradně mně anebo výhradně Petře; samozřejmě, že i taková pošta přichází a pro ni slouží naše osobní účty na stejné doméně. V neposlední řadě je výhodou používání výše uvedené adresy i jednodušší vyřizování farní agendy v době, kdy já nebo Petra jsme nemocní nebo na dovolené.

Předem děkuji za používání těchto adres, i my se o to budeme snažit. JS

Rozhovor s manžely Petrem (P.) a Zdenou (Z.) Vrabcovými

1. Víme, že svět a dění okolo přijímáte s výjimečným nadhledem a velkorysostí. Jakou cestou jste k tomuto postoji dospěli?

P. Ve svém životě jsme žili a pracovali v různém prostředí a tato různorodost nás také ovlivňovala a formovala. Po středoškolských studiích v Chrudimi jsme odešli na vysokoškolské školy do Prahy, kde jsme také začali svoji profesní dráhu. Po deseti letech, již po sametové revoluci, jsme odešli se dvěma malými dětmi do Bavorska, kde

na nás čekala další profesní výzva. Našli jsme tam druhý domov, nové přátele a prožili krásných dvacet let života. Překonávání překážek v novém prostředí, setkávání se s novou kulturou a způsobem života nás obohatilo a pomohlo najít potřebný životní nadhled.

Z. To mě těší, že nás tak okolí vnímá. Jak jsem se dobrala k tomuto postoji? Tak určitě mají velkou roli lidé, se kterými jsem setkávala a setkávám, ať pracovní či soukromě. Ráda se stýkám s lidmi, kteří mi mají „co dát“. Formo-

val nás pobyt v Bavorsku, kde jsme žili a pracovali 20 let. Naše dcery tam vystudovaly vysoké školy, provdaly se za Němce a s nimi jsme získali zase další okruh známých. Jsme vlastně taková velká česko-německá rodina.

Potom nás samozřejmě ovlivnily přibývajících roky. K mládí patří zdravá dravost, „nedání“ na dobře míněné rady rodičů... S přibývajících lety je tu pokora, vděčnost, vnímavost okolí, rozvážnost.

Můj postoj ovlivnily malé ranky i velké rány, kterými jsem si prošla.

Za mnohé z nich jsem s odstupem desítek let Pánu Bohu vděčná, mnohé jsem ještě nepochopila.

2. Jak Vás formovaly Vaše původní rodiny?

P. Pocházím z věřící rodiny a moji rodiče mne a mé sourozence také ve víře vychovávali. V době nesvobody měli odvahu nás děti přihlásit na výuku náboženství, i když to znamenalo nepřijemný pohovor se soudruhy řediteli škol... Hlavně nás však rodiče formo-

vali příkladem svého křesťanského života a vzájemnou láskou, která v rodině panovala. Prožil jsem krásné dětství.

Z. Pocházím z Horky a měla jsem hezké dětství. Samozřejmě to tak vidím zpětně. Tenkrát to byla fůra povinností patřících k pracím na venkově, které se mi nelíbily, ale tatínek byl dost přísný. Tak to mě určitě formovalo. Myslím, že se nezaleknu ledasjaké práce a umím si poradit. To oceňuje i Petr. Naše rodina byla z hlediska víry – řekla bych – vlašná. Byla jsem pokřtěná, za to jsem rodičům vděčná, ale k ostatním svátostem jsem dospěla až ve zralém věku sama. U našich to беру tak, že se asi báli situace, která byla. Věděli, že chci studovat, a na vesnici každý viděl ostatním „do talíře“. Oživení a odvahu přinesl do naší rodiny až Petr. Přestože jsem studovala na učitelku, tak jsme měli velkou svatbu v Luži na Chlumku, v chrámu Panny Marie Pomocné. Za studií se nám narodila dcerka Hanička a šup, měli jsme křtiny opět na Chlumku. Říkám odvahu, protože jsem mohla lehce „vyletět“ ze studií a Petr z práce v zahraničním obchodu. I naše druhá dcerka Petruška měla křtiny na Chlumku, a to jsem už v Praze učila. Díky Bohu nás nikdo neudal.

Mohla bych Vaši otázku pootočit a říct, že moji původní rodinu formoval vlastně Petr. Zajímavé, že? Děkuji Pánu Bohu, že mi dal takového manžela.

3. Kam Vás zavedlo Vaše vzdělání, pozdější zaměstnání, jak Vás ovlivnili nejdůležitější lidé Vašeho života?

P. Vystudoval jsem obchodní fakultu Vysoké školy ekonomické v Praze.

Rozhovor s manžely Vrabcovými

Pracoval jsem převážně v oblasti zahraničního obchodu, nejdříve v Praze a později v Německu. Při své práci jsem poznal spoustu zajímavých i významných lidí. Snažil jsem se od nich učit a inspirovat se jejich životní zkušenostmi.

Nejvíce mne však samozřejmě ovlivnili moji rodiče. Ti mne vychovali a předali mně víru.

Také díky rodině jsem se již od dětství zajímal o společenské dění doma i ve světě. Dá se říci, že rodina formovala také moje politické názory. Jsem velmi rád, že došlo ke změně společenských poměrů po roce 1989. Nemohu pochopit, že spousta lidí, bohužel i věřících, má krátkou paměť a dobu komunistické diktatury si idealizuje. Přivítal bych, kdyby i církve našla odvahu a více se i v dnešní době proti tomuto zlu, které je v různé formě kolem nás stále přítomno, i z kazatelen vymezovala.

Z. Jak jsem se zmínila, chtěla jsem být od mala „paní učitelka“ a za tím jsem si šla. Po studiích jsem začala učit v Praze jako „soudružka učitelka“ a potom jsem pracovala ve školství i v Bavorsku jako „Frau Vrabcová“. V Bavorsku se nepřednostňuje titul, ale osoba, tedy Frau = paní. Pouze lékaře oslovují „pane doktore“, jinak nikoho.

V Bavorsku to bylo jako mávnutí kouzelným proutkem. Lidé v k nám byli milí, přáteliví, ochotní. Vzpomínám si například, jak jsme už nedostali místo ve školce pro holky a místní pan farář nám místo zajistil. Často nás potom i nečekaně navštěvoval. Byla to vynikající osoba. Útěchou, vlídností, vírou mě

podporoval, když nám zemřel po narození syn Josífek. Pomohl nám i organizačně se zajištěním hrobu a se vším k tomu potřebným.

Ve farnosti působil i pan kaplan a diakon. Ten byl ženatý, měl 3 dcery a s nejstarší z nich chodila naše Pěťa na gymnázium. Byly a jsou kamarádky. Přátelství bylo až takové, že když se vdávala Pěťa na Zbirohu, tak si bavorský diakon vše vyjednal s úřady a naši snoubenci měli církevní svatbu s německým oddávajícím diakonem. Přijel křtít i vnoučka Erička. To bylo jednodušší, protože působí v Mnichově a křtiny byly v Bavorsku.

To všechno pro mne byli důležití vynikající lidé. Děkuji Pánu Bohu za to, že jsem měla možnost je poznat.

4. Co pro Vás znamená Vaše nejbližší rodina, na čem budujete vztahy v ní i mimo ni?

P. Moje žena, děti a jejich rodiny, vnuk Eriček pro mne představují nejdůležitější hodnoty v životě. Snažím se vztahy budovat na vzájemné lásce, důvěře a toleranci. Podle svých sil a možností si v rodině pomáháme.

Z. Nejbližší rodina je pro mne láska, štěstí, radost, důvěra, strach, loučení a setkávání, vzájemná pomoc, tolerance, povzbuzení, víra. Jde mi o zdravý vztah. Na těchto hodnotách se snažím budovat vztahy v rodině. V mojí původní rodině vládla přísnost a dominantní postavení tatínka. Snad i proto je u nás výchova neautoritativní, spíše založená na partnerství. Jeden můj

velmi dobrý známý mi řekl, že pokud se mi tohle podaří, tak jsem fakt dobrá! Upřímně, ne vše se daří. Nevzdávám to!

V otázce víry se moje holky „poněmčily“ a jejich víra je vlažná. Doufám, že jim dáváme s Petrem příklad a svůj postoj časem změni.

5. S obdivem se vždy díváme na Petrovy nádherné fotografie, originální záběry ze života farnosti, a hlavně z našich společných poutí. Jak cestujete a kam putujete po vlastní ose?

P. Cestujeme hodně, a to hlavně po České republice a po Evropě. Celou Evropu považujeme za svůj širší domov. Vždyť vznikla na společných duchovních a kulturních hodnotách. To platí především o Bavorsku, kde jsme prožili podstatný kus života a kde žijí naše dcery s rodinami. Do Německa jezdíme téměř každý měsíc.

Z. Petr je cestovatel a výborný organizátor. Není snad víkend, kdy bychom byli doma.

Před každou cestou připraví podrobný program na každý den i s možnostmi místní dopravy, adresami, otevíracími dobami památek. Pokud by někdo cestoval na Kypr, Madeiru, Korfu, do Holandska, do Lichtenštejnska, tak neváhejte, obraťte se na něj a jistě vám poskytne podrobný program, který vypracoval. Organizuje dvakrát do roka víkendové výlety s naší partou kamarádů a víkendový poznávací zájezd pro naše známé z Bavorska, kteří navštívili Českou republiku již desetkrát. Vlastně od doby, co jsme se vrátili do Chrudimi. A to jde o celý autobus členů historického spolku. Stále obdivuji jeho preciznost v archívu fotografií.

6. Zbývá Vám čas i na další koníčky?

P. Kromě cestování je mým koníčkem fotografování, historie, četba, sběratelství.

Z. Nezbývá. Kromě cestování ráda čtu, a to i „nekvalitní“ čtivo (podle Petra). On se snaží mě ovlivnit a dává mi jako dárečky knihy dle svého gusta. Jo jo, mám je na polici, ale sáhnu raději po něčem jiném. Pohlcuje mě moje zaměstnání, dům, zahrada, péče o maminku. Jsem na sebe nazlobená, protože mám pár kvalitních přátel, na které si neudělám dostatek času, který by si zasluhovali.

7. Je prima patřit do farního společenství: co Vás na tom těší a naopak, co Vám zde chybí?

P. Rádi jezdíme na farní poutě, v minulosti jsem i několik poutí pomáhal organizovat. Zpracoval jsem i program a itinerář na farní pouť na Slovensko, bohužel se tato pouť zatím neuskutečnila. Snad se k této myšlence farnost ještě vrátí.

Privítal bych posun hlavní nedělní bohoslužby na pozdější dobu. Mnozí Chrudimáci kvůli časnému začátku nedělní mše svaté jezdí do okolních farností, a to je škoda.

Určitě by se měly pravidelně používat i kostelní zvony, minimálně by se dle mého názoru mělo zvonit každý den v poledne a v 18 hod. Naši předkové tyto zvony nemalým úsilím a s velkými náklady pořídili. Určitě by je netěšilo, že si je tak zvaně „šetříme“.

Mrzí mě, že na hlavním oltáři našeho krásného chrámu NPM je umístěna pouze kopie obrazu Nejsvětějšího Salvátora. Vždyť genius loci určitého

Rozhovor s manžely Vrabcovými

místa vytvářejí právě i originály starých artefaktů. Poutníci a turisté například v Římě by určitě nebyli nadšeni, kdyby v hlavních kostelích a památkách byly vystaveny pouze kopie vzácných a posvátných předmětů.

Bohužel v těchto oblastech je chrudimská farnost konzervativní a jakékoliv změny se prosazují velmi obtížně.

Z. Farní společenství nám úžasně pomohlo. Když jsme se vrátili po dvacetiletém pobytu z Německa, tak jsme byli bezradní. Nikoho jsme neznali a společenství nám chybělo. Petr se dozvěděl o farní pouti autobusem do Říma s panem arciděkanem Hebltem a panem farářem Kvasničkou a už jsme frčeli také. Vzpomínám na tuto pouť s vděčností. Něco tak silného jsem ještě do té doby nezažila. Takovou pozitivní atmosféru, kdy nikdo neřešil politiku, nemoci... Úžasné byly společné večery před chatkami s kytarou, seznamování se. To byl pro mě zlom a nová etapa našeho života. Do té doby jsem nepociťovala potřebu prvního svatého přijímání, které jsem neměla, a právě v Římě jsem po této svátosti zatoužila. Po covidové době jsem přijala také svátost biřmování.

Je fajn patřit do farního společenství, ve kterém je mi dobře.

Děkuji Petrovi, že celá ta leta společného života (43 let) nechával rozhodnutí na mně a měl se mnou trpělivost.

8. *To je náš mikrosvět, ale Vy oba sledujete velmi pronikavě dění v naší zemi, v Evropě, ve světě. Co považujete za nejpevnější pilíře pro budoucnost?*

Z. Nejpevnějším pilířem je pro mne víra, síla společné modlitby.

9. *Jak vnímáte prožívání víry a katolické liturgie v Bavorsku? Co je podobné a co se naopak liší?*

P. V Bavorsku se většina obyvatel (57 %) hlásí ke katolickému náboženství a je také ochotna odvádět církevní daň. Náboženství se vyučuje na školách od první třídy základní školy, děti jsou ve škole připravovány na přijetí svátostí, na začátku i konci školního roku se slaví školní mše svaté. Slavení církevních svátků, účast na nedělní mši svaté je neodmyslitelně samozřejmou součástí života většiny obyvatel všech věkových kategorií.

Myslím si, že i díky tomu je v Bavorsku všeobecná morálka v běžném životě i cit pro duchovní hodnoty na vyšší úrovni než v Čechách.

Na druhé straně i v Bavorsku počet věřících i počet praktikujících katolíků v posledních letech klesá. Souvisí to jako ve všech vyspělých zemích s příklonem ke konzumnímu způsobu života.

V České republice je počet praktikujících katolíků nesrovnatelně menší, ale prožívání víry a katolické liturgie je často autentičtější.

To je také postřeh našich bavorských přátel, kteří nás navštěvují.

Mimo jiné byli i na mši svaté v našem kostele NPM a byli nadšeni.

Z. Na tuto odpověď bychom potřebovali hodně, hodně času.

Jen uvedu jeden postřeh našich známých z Bavorska, kteří s námi navštívili

v Chrudimi mši svatou. Věřících tady je méně než u nás, ale svoji víru umí prožít a jejich víra působí opravdově, nejen jako povinnost jít do kostela.

10. Kdo nebo co Vám působí největší radost, na co se těšíte a co vnímáte jako velikou Boží milost?

P. Největší radost mně působí naše rodina a tu také vnímám jako obrovskou Boží milost.

Z. Děkuji Pánu Bohu za každý nový den, který mohu prožít.

Radost čeká na každém kroku, jen mít oči otevřené a vnímat i maličkosti.

Teď jako velikánskou Boží milost vnímám těhotenství naší Petry a pokorně se modlím za jeho dobrý průběh a za šťastné narození vnučky.

Milí, Zdeno a Petře, děkujeme Vám za velmi zajímavé odpovědi na naše otázky. Kéž Vám Bůh žehná a provází milostí celou Vaši krásnou mezinárodní rodinu.

EV + KM

Poutní slavnost - nešpory

Bylo to nádherné setkání v sobotní podvečer, plné důkuvzdání, pokory, a hlavně krásného hudebního doprovodu. Skvělá akustika kateřinského kostela korunovala tu pravou atmosféru. Moc děkujeme za úžasný zážitek.

Eva Zeithamlová.

Ve dnech 10. - 11. srpna 2024 proběhla u nás v Chrudimi Salvátorská pouť. Je to pouť s velkou tradicí, už před mnoha lety sem chodili poutníci i z daleka, aby uctili zázračný obraz Nejsvětějšího Salvátora. Věřili v jeho moc uzdravovat a chránit před nepřízní všeho druhu. Vždy v podvečer hlavního dne jsou v kostele svaté Kateřiny slouženy slavnostní zpívané nešpory a je to vždy velký emoční zážitek. A tak jsme s mými přítelkyněmi nemohly ani letos chybět.

Už příchod do chladnějšího prostoru kostela – vzhledem k panujícím horku venku – byl velmi příjemný. Uvnitř již hudebníci na kůru ladili své nástroje a vše kontroloval regenschori Mg. A. Tomáš Židek, Ph.D. Většina z nás sem přináší svá trápení, své prosby a v tichu před nešporami a adorací je s důvěrou předkládá Pánu.

Poutní slavnost - nešpory

Už začátek obřadu byl krásný a to trvalo po celou dobu. Bohoslužbě předsedal P. Václav Snětina z Břevnovského kláštera v Praze. Jeho promluva, procítěná a laskavá, ještě umocnila výjimečnou chvíli. A tak jsme v ten podvečer všichni odcházeli s opravdu slavnostní náladou provázeni krásnou hudbou.

Olga Korečková

Je mnoho mariánských poutních míst, ale pout' k Nejsvětějšímu Salvátorovi, k uctění zázračného obrazu, ze kterého se On na každého z nás dívá, každého z nás zvláště vidí a provází pohledem, kterému nic neunikne, je naprosto jedinečná. Tak jako je v eucharistii Kristus přítomen jen pro mne, i když je pro miliony lidí po celém světě, tak jeho oči z obrazu vnímají a sledují jen mne. Je krásné, že se můžeme poklonit našemu Pánu, podívat se mu do tváře na starobylém slavném obraze, prožít krásné zpívané nešpory a pokleknout při adoraci.

Ivana Taičová, Praha

Poutní slavnost - ranní mše svatá

Proměnění Páně je tajemný svátek, vzpomínka na mimořádnou evangelní událost, kdy apoštolové Petr, Jakub a Jan spatřili Pána Ježíše proměněného, zářícího Boží slávou.

Ranní mši svatou sloužil otec Jan v krásně vyzdobeném kostele. Barevné květy u oltáře vytvořily nádherné důstojné lůžko pro obraz Nejsvětějšího Salvátora. Sluneční paprsky dotvořily neopakovatelnou radostnou atmosféru této chvíle!

Slavnostní bohoslužba byla pro nás pozváním k nové cestě proměny našeho života. Pozváním k přeměně našeho chování, smýšlení, proměně srdce, abychom se přiblížili k Pánu, odevzdali se Pánu.

Tato proměna však není jen v naší moci, je třeba Boží pomoci. My se musíme snažit přijmout a plnit své poslání, přijmout radosti i strasti života. Vytrvale prosit o nového ducha, radost, světlo a čistotu života.

Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí!

Alena a Josef Drahoukoupilovi

Barevné světlo pronikající z oken vitráží do chrámu s obrazem našeho Spasitele vstoupilo do našich srdcí a rozezvučelo tóny krásna v našich duších. Opět po roce jsme mohli uctít milostný obraz a poklonit se Nejsvětějšímu Salvátorovi, tak jak ho zpodobnila ruka neznámého mistra. Nádherné okamžiky letošní poutě umocnila vůně kadidla rozlévající se po svatém stánku. Naplnění a požehnání odcházeli jsme do svých domovů. Již dnes se opět těšíme na příští setkání s chrudimským Salvátorem.

Štěpánka Stryková

Poutní slavnost - slavná mše svatá v 10:00

Hlavní poutní mše byla opravdu silným zážitkem. Nádherný hudební doprovod, podnětné kázání P. Václava Snětiny, slavnostní atmosféra, prostě vše, co k Salvátorské pouti patří. Děkujeme všem, kdo se na průběhu této slavnosti podíleli!

manželé Macelovi

Poutní slavnost - uctívání obrazu Nejsvětějšího Salvátora

Salváterská pouť očima průvodce

Tradiční pouť v našem kostele probíhala tak, jak by nejspíš každý průvodce očekával – lidí drobet víc, avšak ve spořádaných skupinkách, či jen jako zvědaví jednotlivci, kteří se přišli do kostela schovat před okolním hlukem atrakcí a horkem léta. Mezi všemi panovala poklidná úcta k obrazu a od nevěřících návštěvníků čas od času přišel dotaz, jestli „tohle je teda ten originál?“ Zapů-

sobila na mě celková ochota všech přichozích, kteří si daný obraz a kostel přišli prohlédnout. Nikde žádné problémy, žádné vyrušování, zkrátka nádherně prožitá pouť. Navíc při třístapadesátiletém výročí prvního vystavení našeho nejvzácnějšího obrazu! Už nyní s nadějí vyhlížím, že si stejnou brigádu příští rok zopakují, a děkuji Bohu, že mi dal šanci být aktivní součástí této velkolepé slavnosti.

Jonáš Hartmann

Farní tábor

Letošní tábor se nesl v duchu starozákonního putování. Podobně jako Josef jsme se ocitli v Egyptě, kde se nám povedlo naplnit sýpky a ustát sedm let neúrody. Následně jsme se museli vymanit z egyptského otroctví. S tím nám pomohl příběh Mojžíše. Nejprve jsme unikli egyptskému faraonovi. Stejně jako Mojžíš se svým národem jsme prošli nejeden kraj. Také jsme na svých cestách potkali mnoho lidí a prožili nespočetná dobrodružství. Nakonec jsme po dlouhém putování došli až před brány Jericha. Zde nám poradil Jozue, co stačí udělat pro dobytí města: šestkrát město obejít, potom troubit rohem beraním a v cestě nestojí už nic. Samozřejmě k našemu táboru neodmyslitelně patří výsadek, noční hra, různorodé budičky a rozcvičky. Dohromady to vše vytvoří pestrý program. A kdo se obával, že by to bylo málo, tak vyrazil před táborem na „puťák“. Tábor byl úžasný! Tématem celého týdne byl biblický příběh Mojžíše, prince egyptské-

ho. Ubytování jsme byli v překrásném historickém františkánském klášteře v Zámukách, ke kterému přiléhá kostel Stigmatizace sv. Františka Serafinského. Třešničkou na dortu byly dvě mše svaté. Jsem vděčná za duchovní chvíle strávené spolu se všemi účastníky tábora v doprovodu duchovní hudby. Děkujeme našemu Pánu, že jsme se všichni vrátili v pořádku, a také za vzpomínky, které mnohé z nás budou provázet po celý život. *Renata Ondřejová*

Naším prvním tématem byl příběh Josefa Egyptského, krále snů. To je ironické, jelikož se valná většina z nás pořádně nevyspala a už rozhodně nemohla být řeč o snech. Není to ovšem tím, že by nás naši vedoucí posílali spát pozdě, či snad že by nás budili příliš brzy studeným kýblem vody. Budičky bývaly krásně zazpívané a zahráné na kytaru (a párkrát i na kastrol s vařečkou). Naš odpočinek po dlouhých dnech, z velké části naplněných běhacími hrami, se

Farní tábor - pokračování ze str. 11
 totiž snažila sabotovat kvalita matrací. Mnoho z nás přišlo unavených z „puťáku“ a první věc, kterou jsme chtěli udělat, bylo si lehnout. S hrůzou jsme zjistili, že se pod námi některé matrace propadají. Mnoho z nás vyhrožovalo, že budeme spát na zemi. Nemyslím si však, že by k něčemu takovému skutečně došlo, pokud ano, jednalo se nejspíše o anomálii. Vedoucí našemu reptání vyhověli a dostali jsme možnost spát pod širákem. Zda došlo ke zlepšení kvality spánku se mi nepodařilo zdokumentovat. Popisují to zde velmi katastrofálně pro pobavení, ale tak to ve skutečnosti nebylo, vedoucí nám připravili super program a vždycky jsme měli možnost zpětné vazby a mnohokrát naše prosby i vyslyšeli. Každý si našel něco svého, co ho bavilo, a protože jsme mladí, jsme rádi, že nám byla dána příležitost se sblížit s ostatními členy naší farnosti. Za toto všechno děkujeme vedoucím, kteří se nás ujali, protože bez nich by to nešlo. Doufám, že se příští

rok opět všichni setkáme na táboře a snad to do té doby stihneme dospát.

Dorota Benešová

Letošní tábor jsme strávili v malém městečku jménem Zásnuky, kam některé donesly nohy a některé autobus. Když jsme se setkali v zasmuckém klášteře, začal týden plný aktivit, ať už zaměřených na mysl či na rychlé nohy, po stopách Josefa egyptského a následně Mojžíše. Mimo her jsme zažili i dvě mše svaté. Ale především to byl čas naplněný smíchem a kamarádstvím. Pro mě jsou nejsilnějším zážitkem společné modlitby a všechny večery strávené pod hvězdnou oblohou. Jsem rád, že můžeme každý rok zažívat tento táborový čas, hlavně díky všem vedoucím. Rád se na tábory každý rok vracím.

Ondřej Novotný

Závěrem chceme poděkovat naší kuchařce Klárce, rodičům i farní kanceláři za velikou podporu a v příštím roce opět na viděnou!

Výuka náboženství ve školním roce 2024/2025

Třída	Den	Hodina	Začátek
MŠ a 1. třída ZŠ	pátek	13:45 – 14:30	13. 9.
2. a 3. třída ZŠ *	čtvrtek	16:00 – 16:45	12. 9.
4. a 5. třída ZŠ	čtvrtek	14:45 – 15:30	12. 9.
Druhý stupeň ZŠ	pátek	14:45 – 15:30	13. 9.

*Od pololetí příprava na první svaté přijímání – nedělní odpoledne.

Výuka probíhá v budově fary ve farním sále, vyučuje Bohumila Novotná.

Přihlašujte se přes rezervační systém na farním webu do 9. 9.

Přehled plánovaných farních aktivit

<i>Název</i>	<i>Den, hodina</i>	<i>Místo</i>	<i>Termín</i>	<i>Kontakt pro nové zájemce</i>
Farní evangelizační buňka	pondělí, 19:00	farní sál	každé pondělí	p. Jaroslav 728 125 232
Modlitby maminek na mateřské dovolené	úterý, 9:30	farní sál	dle domluvy	K. Holá 775 267 767
Setkání seniorů	úterý, 15:00	farní sál	1x měsíčně	M. Šmídková 607 593 884
Zkouška chrámového sboru	úterý, 19:00	kůr NPM	dle domluvy	T. Židek 737 758 881
Kroužek ručních prací	středa, 15:00	farní sál	každou středu	L. Hrudová 736 690 883
Večer chval	středa, 18:00	bude upřesněno	1. středa v měsíci	Eva a Martin Beranovi
Adorace se zpěvy	středa, 19:00	kaple	25. 9., 23. 10., 27. 11.	V. Měkotová 725 649 159
Setkání nad Biblií	středa, 19:00	farní sál	11. 9., 16. 10., 6. 11., 20. 11., 11. 12.	Pavel Starý 605 220 052
Chlapi	čtvrtek, 19:00	farní sál	5. 9., 3. 10., 7. 11., 12. 12.	Petr Miklas 604 235 040
Net for God	pátek, 19:00	farní sál	27. 9., 25. 10., 29. 11., 20. 12.	V. Neškudla
Dětská bohoslužba	neděle, 8:30	NPM	2. 9., 6. 10., 3. 11., 1. 12.	
Dětská scholička		farní sál	dle domluvy	K. Holá 775 267 767
Farní kavárna	neděle, 9:30	farní sál	22. 9., 6. 10., 20. 10., 3. 11., 17. 11., 1. 12., 15. 12.	J. Vostrovský 608 740 223

Zveme Vás...

Kromě pravidelných plánovaných aktivit uvedených v tabulce Vám chceme nabídnout i na další akce. Některé jsou již tradiční, některé však nabízíme nově.

Do nového školního roku 2024/25 je jistě dobré vykročit s Božím požehnáním, a to ať jdeme do třídy první, či poslední. V pondělí 2. září bude ve farním kostele v 17 hodin bohoslužba na začátku školního roku s jednotlivým požehnáním žákům a studentům. Program pro děti začíná na faře v 16 hodin. Pokud potřebujete po prázdninách očistit svoji duši, využijte příležitost ke svátosti smíření od 16:30 hodin.

Nově se budou zapojovat do života naší farnosti sestry z Hoješína. Budou pomáhat s vedením společenství mládeže, to se sejde poprvé v pátek 13. 9. v 19:30 hodin na faře. Zapojí se také do příprav nedělních dětských mší svatých a vždy v sobotu před nimi od 10 do 12 hodin připraví program pro setkání na faře, kam zveme všechny děti bez rozdílu věku.

Manželé Beranovi budou i nadále pokračovat s Večery chval u nás v Chrudimi. Ke chvále Pána plné radostných zpěvů se sejdem ve středu 4. září v 18 hodin, tentokrát ne ve Spolkovém domě, jak jsme byli zvyklí, ale v kostele svaté Kateřiny.

Sobota 7. září je Dnem památek. Otevřeny budou kostely Nanebevzetí Panny Marie, sv. Michaela a sv. Kateřiny a další zajímavá místa, program je zveřejněn na plakátech.

Netradičně nikoli v červnu, ale na ne-

děli 15. září připravujeme Farní den naší farnosti. Začne mší svatou ve farním kostele v 8:30 hodin, po ní se přesuneme na faru, kde představíme, čím žije naše farnost, co se zde dělo, děje a dít bude. Představí se sestry z kláštera na Hoješíně, které připraví i program pro děti, a nová ředitelka Oblastní charity Chrudim paní Alena Peremská. Zveme samozřejmě také vejvanovické farníky. Důležité je i společenství u stolu – k zajištění oběda se prosím přihlaste do 8. 9. na arších v kostelích. Prosíme též o něco sladkého ke kávě či čaji a o pomoc s obsluhou a v kuchyni. Ve středu 4. 9. bude od 16 hodin brigáda na úklid dvorku a v sobotu 14. 9. od 17 hodin chystání stolů atd. Pokud můžete, prosím přijďte pomoci.

Přichází také čas poutních mší v našich kostelích. V kostele Povýšení svatého Kříže na hřbitově budeme slavit poutní mši v předvečer svátku, v pátek 13. září v 18 hodin. U svatého Michaela pak v pondělí 30. 9. v 18 hodin. V kapliče v Topoli budeme v úterý 10. 9. slavit výročí jejího posvěcení, v sobotu 28. 9. bude v 16 hodin poutní mše svatá v Úhřeticích.

Prohlídku zrekonstruovaného oltáře svaté Kateřiny umístěného nyní na hradě Rychmburk se otec Jan rozhodl přeložit na jarní měsíce. Můžeme se tedy těšit ještě o něco déle. Termín včas zveřejníme.

V souvislosti s tímto oltářem Vám však chci sdělit pozoruhodnou věc. Oltář byl nominován na cenu Patrimonium pro futuro, kterou každoročně uděluje Národní památkový ústav za nejlepší

počiny v památkové péči. Držíme tedy palce akademické malířce paní Evě Skarolkové, která dílo velmi zdařile restaurovala.

Kromě udělení cen odbornou protou rozhoduje i široká veřejnost o jedné z cen – **Památky děkují** – hlasování je možné proklikem z modrého odkazu [hlasování na webu NPÚ](#). Budeme rádi, když v rámci svých možností a komunikačních kanálů rozšíříte informaci o hlasování a sami „kliknete“ a podpoříte tak naši nominaci. Hlasování probíhá do 30. září.

Na závěr chci poděkovat těm, kteří se připojili k mé letní výzvě Léto s Bohem, léto s farností. Smyslem bylo pomodlit se za farnost nebo za někoho z ní na místech, kde o prázdninách budeme, a zůstat tak ve spojení, třebaže se v neděli v kostele nepotkáme jako jindy. Vaše pozdravy jsou vystaveny na nástěnce ve farním kostele. Troufám si s jistotou říci, že je tam několik míst, kde se za naši farnost ještě nikdo nemodlil, kde jste byli první! Díky za to.

Petra Pudilová

Tři kamínky ...

Mám ještě v hlavě tři kamínky do mozaiky pastoračních akcí naší farnosti, které Vám chci nabídnout. Nemají ještě jasně zřetelnou barvu a lesk – chce to ještě se za to modlit a více promyslet. Nastíním to tedy a podrobněji představím při Farním dnu.

První je návštěva nedalekého kláštera na

Hoješíně, přesněji Domu sestry Elišky Pretschnerové. Mnozí tam jezdí i s dětmi na akce, které hojně pořádají, pro některé to může být první setkání se sestrami a jejich životem. Návštěva bude v rámci setkání seniorů, ale zúčastnit se může každý, kdo bude chtít a moci. Bude dobře, když co nejvíce vytižíme autobus. Uskuteční se v úterý 1. 10., na program bude prohlídka kláštera, povídání o sestře Elišce, mše svatá a po ní malé občerstvení. Odjždět budeme v 15 hodin z autobusové zastávky od Sokola, přijedeme cca v 18:30. Otec Jan ochotně přislíbil, že s námi pojedje a bude sloužit mši svatou.

Druhou je pouť k Červené kapliče na Pumberkách, přesněji do kaple Čtrnácti svatých pomocníků, která se nachází na okraji Střeleckého parku. Čtrnáct svatých pomocníků jsou světci a svěťice, kteří jsou vzýváni se zvláštní důvěrou, protože se osvědčili jako účinní pomocníci v různých nemocech,

Tři kamínky ... - pokračování ze str. 15

protivenství, strachu, úzkosti a nesná-
zích. Tomu jsme často vystaveni, tak
jejich přímluvu jistě potřebujeme.
Na pouť se vydáme v neděli 29. září.
Vydeme společně od fary, přidat se je
možné kdekoli nebo přijít až ke kaplič-
ce. Tam si o čtrnácti přímluvcích poví-
me a pomodlíme se litanie a modlitbu
ke Čtrnácti pomocníkům.

Delší dobu přemýšlím o podzimním (a
možná i jarním) setkání žen bez rozdílu
věku a stavu. Líbilo by se mi sobotní
odpoledne určené k zastavení, pobytí
spolu, poznání se, sdílení, ale i k ztišení
a modlitbě. Pokud cítíte potřebu utřídit
své myšlenky, poodstoupit od denních
starostí a načerpat novou sílu, přijďte.
Půjdete do toho se mnou?

Budu též velmi ráda za jakékoli Vaše

návrhy, nápady, postřehy, plány. Vzá-
jemná spolupráce je vždy obohacující.
Těším se, že přijdete do farní kanceláře,
napíšete nebo zavoláte s návrhem na to,
co bychom mohli dělat, co bychom
mohli dělat jinak, nebo proto, abychom
si popovídali o čemkoli či se spolu po-
modlíli.

Petra Pudilová

Modlitba - Prošba o trpělivost

Svatý Pavle, který ses z pronásledovatele těch, kdo nosí jméno křesťan, stal horli-
vým apoštolem, a který jsi pro to, aby byla známa Ježíšova spása až na konec země,
trpěl ve vězení, při bičování, kamenování, při ztroskotání na moři a vůbec během
všeho pronásledování, a nakonec jsi zaplatil do poslední kapky krve, vypros nám,
abychom dokázali slabosti, soužení a neštěstí přítomného života přijímat jako pro-
jevy Božího milosrdenství tak, aby nás tyto těžké momenty „pozemského vyhnání-
ství“ neoslabovaly, ale činily nás stále věrnějšími a zapálenějšími ve službě Bohu.

Amen.

Paulínky

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 10. listopadu 2024. Své příspěvky mů-
žete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 77 vyjde 24. listopadu 2024.

Salvátor č. 76 září 2024

Zdarma. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800